

Безшумно се притварятъ
Натегнали простори,
Въ дълбока сенка чезне
Задрѣмалия лѣсъ,
А нѣкой тихо плаче
Въ молитвена умора,
Навелъ глава предъ прага
На своя сънь злочестъ

